

населення і соціалізації дітей, а також змісту (підтримання існування) членів сім'ї “. Дана виховна методика спирається на це визначення.

З огляду на вищевикладене, методика по темі “Сім'я в суспільстві”, при освоєнні школярами релігійно-наукових знань в курсах історії покликана розвивати у них позитивні уявлення про сім'ю, як про соціальне (цивільне) інститут, що має високу особистісну і суспільну значущість, і виховує до неї повагу та релігійний і народний досвід сімейних відносин синтезує їх аксіологічний потенціал як духовну цінність для передачі молодому поколінню. Основні громадянські якості особистості, які повинні формуватися у молодших школярів в процесі навчання і виховання за даною методикою - це любов до своєї сім'ї, повагу інституту сім'ї в суспільстві, гуманізм в міжособистісних стосунках, повага цінностей своєї національної культури і культури інших народів, повага громадянських прав і свобода особистості в суспільстві, що охороняються законом. Від любові до своєї сім'ї молодь повинна піднятися до любові до нашої спільної громадянської Батьківщині - України, поважати вітчизняну історію і культуру зокрема і тому, що вони зберігають традиційний позитивний досвід сексуального і сімейного життя, шлюбно-сімейних відносин, що забезпечують демографічне відтворення і розвиток суспільства.

Розвиток позитивних уявлень молодших школярів про родину здійснюється шляхом порівняння і аналізу систем цінностей, структур і функцій традиційної і сучасної сім'ї. Правове виховання як частина громадянського здійснюється при знайомстві молодших школярів із сучасним законодавством про сім'ю та шлюб.

Сучасна наука і релігійні традиції згодні в тому, що сім'я є найдавнішим соціальним інститутом в суспільстві, має свої витoki із глибокої давнини. Різниця поглядів на причини виникнення сім'ї та шлюбу в суспільстві залежить від типу світогляду людини.

Одні вчені виникнення сім'ї та шлюбу пояснюють необхідністю регулюванням відносин між чоловіком та жінкою. За іншою точкою зору інститут сім'ї

виник як урегулювання відношення не стільки між подружжям, а і між батьками та дітьми. Питання про первісні форми шлюбу, групові або індивідуальні, вченими не вирішено однозначно. Різні форми шлюбу, вивчені і реконструйовані етнографами, припускають взаємини чоловіків і жінок. Проте, сім'я є одним з найбільш стійких суспільних інститутів. Змінюючись із часом, вона пристосовується у різних народів в різні часи до запитів самого життя. Соціальна необхідність у сім'ї дійсно є, бо, зникнувши вона, саме існування людства виявилось б під повною загрозою. І саме тому ні в одному суспільстві родина не була тільки “особистою справою” людей, будь-яке суспільство має право очікувати від сім'ї виконання певних соціальних функцій, і, перш за все, двох найважливіших, тісно взаємопов'язаних: репродуктивної (відтворення населення) та виховної функції.

Література

1. Захаров А. І. Психологічні особливості діагностики оптимізації взаємин у конфліктній родині. // Питання психології: Зб. - Видавництво Мова, 2007. - № 3. - С. 58-68.

Вінтоняк М. В.

директор

Коломийський індустріально-педагогічний технікум, м. Коломия

ЗАСОБИ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В ПРОФЕСІЙНІЙ ТА ТЕХНОЛОГІЧНІЙ ОСВІТІ

Розвиток інформаційних технологій, їх використання в усіх ланках життєдіяльності людини не залишили без змін і освіту. Слово «технологія» має грецькі корені і в перекладі означає науку, сукупність методів і прийомів обробки або переробки сировини, матеріалів, виробів і перетворення їх у предмети споживання. Сучасне розуміння цього слова включає застосування наукових та інженерних знань для вирішення практичних завдань. У такому разі інформаційними технологіями можна вважати такі технології, що спрямовані на обробку і

перетворення інформації. Інформаційні технології – це узагальнююче поняття, що описує різні методи, способи та алгоритми збирання, зберігання, оброблення, представлення і передавання інформації. Під інформаційними технологіями розуміють також способи і засоби збирання, оброблення та передавання інформації з метою одержання нових відомостей про об'єкт, що вивчається, або – це сукупність знань про способи і засоби роботи з інформаційними ресурсами. [1]

У системі професійної та технологічної освіти широкого поширення набули універсальні комп'ютерні програми і засоби інформаційно-комунікаційних технологій: текстові процесори, електронні таблиці, програми підготовки презентацій, системи управління базами даних, органайзери, графічні пакети та ін. З появою комп'ютерних мереж користувачі одержали нову можливість оперативного одержання інформації з будь-якої точки земної кулі. Через глобальну телекомунікаційну мережу Інтернет можливий миттєвий доступ до світових інформаційних ресурсів (електронних бібліотек, баз даних, сховищ файлів та ін. За допомогою мережевих засобів інформаційно-комунікаційних технологій відкривається можливість широкого доступу до навчально-методичної і наукової інформації, організації оперативної консультаційної допомоги, моделювання науково-дослідної діяльності, проведення віртуальних навчальних занять (семінарів, лекцій) у реальному режимі часу. Потужною технологією, що дозволяє зберігати і передавати основний обсяг навчального матеріалу, є освітні електронні видання, які поширені в комп'ютерних мережах, так і записані на спеціальних електронних носіях інформації [2].

Використання засобів інформаційно-комунікаційних технологій студентами під час занять професійно-практичної підготовки дає можливість набирати текст та створювати дидактичні презентації, виконувати креслення, моделювання, технічне проектування та конструювання, дизайн та будь-які інші необхідні технологічні процеси. Для забезпечення ефективного пошуку інформації в телекомунікаційних мережах існують автоматизовані пошукові засоби, мета яких - збирати дані про інформаційні ресурси глобальної комп'ютерної мережі та надавати користувачам послугу швидкого пошуку. За допомогою пошукових систем можна шукати документи всесвітньої павутини, мультимедійні файли та програмне забезпечення, адресну інформацію про організації та людей. За допомогою мережевих засобів ІКТ стає можливим широкий доступ до навчально-методичної та наукової інформації, організація оперативної консультаційної допомоги, моделювання науково-дослідницької діяльності, проведення віртуальних навчальних занять (семінарів, лекцій) в реальному режимі часу.

Нові інформаційні технології позитивно впливають на всі компоненти системи навчання: мету, зміст, методи та організаційні форми навчання, засоби навчання, що дозволяє вирішувати складні і актуальні завдання педагогіки для забезпечення розвитку інтелектуального, творчого потенціалу, аналітичного мислення та самостійності майбутніх фахівців.

Широкого використання набули мультимедіа-курси, що адаптовані до певної спеціальності й мають на меті формування знань, умінь та навичок з певної галузі знань, професії на основі використання демонстраційного матеріалу, електронних підручників, лабораторних практикумів та ін. Особливе значення для професійно-орієнтованих дисциплін має здійснення моделювання з використанням комп'ютерів, а також виконання віртуальних лабораторних робіт. З цією метою використовуються комп'ютерні засоби, що дозволяють створювати тренажери, моделі та лабораторні роботи, які неможливо виконати в реальних умовах. [3].

Застосування сучасних засобів інформаційно-комунікаційних технологій у навчанні – одна з найбільш важливих і стійких тенденцій розвитку світового освітнього процесу. У вітчизняних навчальних закладах в останні роки комп'ютерна техніка й інші засоби ІКТ стали все частіше використовуватися при вивченні більшості навчальних предметів. Інформатизація істотно вплинула на процес придбання знань. Нові ІКТ навчання дозволяють інтенсифікувати

освітній процес, збільшити швидкість сприйняття, розуміння та глибину засвоєння великого об'єму інформації.

Література

1. Кадемія М.Ю. Інформаційно-комунікаційні технології навчання : термінологічний словник. – Львів : «СПОЛОМ», 2010
2. Гуревич Р. С. Інформаційно-комунікаційні технології в професійній освіті майбутніх фахівців / Р. С. Гуревич, М. Ю. Кадемія, М. М. Козяр; за ред. член-кор. НАПН України Гуревича Р. С. – Львів : Вид-во «СПОЛОМ», – 2012. – 502 с.
3. Гуревич Р.С., Кадемія М.Ю. Інформаційно-телекомунікаційні технології в навчальному процесі та наукових дослідженнях: навчальний посібник для студентів педагогічних ВНЗ і слухачів інститутів післядипломної педагогічної освіти. – Київ: Освіта України, 2006. – с. 249.

Волкова Н. В.

кандидат педагогічних наук, доцент,
доцент кафедри педагогіки та методики технологічної освіти
Криворізький державний педагогічний університет, м. Кривий Ріг

Горбатюк Р. М.

доктор педагогічних наук, професор кафедри машинознавства і транспорту
Тернопільський національний педагогічний університет імені Володимира Гнатюка
м. Тернопіль

ФОРМУВАННЯ БАЗОВИХ ПРОФЕСІЙНИХ КОМПЕТЕНЦІЙ МАЙБУТНІХ ІНЖЕНЕРІВ-ПЕДАГОГІВ У ГАЛУЗІ ХАРЧОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ

Розвиток технологій, що спираються на високий рівень інтелектуальних ресурсів, і пов'язана з ними геополітична конкуренція провідних країн світу стає вагомим чинником, що визначає не тільки економіку, а й політику нового століття. У зв'язку з цим, рівень інтелектуального потенціалу України безпосередньо визначається якістю вищої освіти, і є важливим фактором не тільки економічного і соціального розвитку, а й фактором економічної і політичної самостійності країни, фактором її виживання.

Нині значна кількість країн Центральної та Східної Європи (Естонія, Латвія, Чехія та ін.), а також Україна, сформуvalи в рамках глобальної реформи системи освіти політику контролю й оцінювання освітньої діяльності. Ці країни дотримуються загальноприйнятих норм (стандартів) щодо розробки нових освітніх програм. Встановлені норми і стандарти необхідні для визначення мети освіти, створення цілісного в країні освітнього простору, що забезпечує єдиний рівень загальної освіти, яку отримують майбутні бакалаври і магістри у ЗВО України.

Сучасна Україна, її ритм життя, вступ до Болонського процесу вказують на необхідність зміни парадигми вищої освіти – від пасивного засвоєння знань до самостійного їх набуття. Жорстка конкуренція на ринку праці потребує кваліфікованих та освічених фахівців, здатних виконувати трудову діяльність на високому професійному рівні. Сьогодні освітньо-професійна програма з підготовки бакалаврів спеціальності 015.37 Професійна освіта (Аграрне виробництво, переробка сільськогосподарської продукції та харчові технології) не може передбачити всі ці особливості. З огляду на зазначене, спостерігається певний дефіцит педагогічних фахівців для системи професійної (професійно-технічної) освіти.

Освітні компоненти програми не гарантують в повній мірі якісну підготовку бакалаврів зазначеної спеціальності. У зв'язку з цим, потрібно розробити ефективну освітню програму, яка б забезпечувала фахову підготовку здобувачів вищої освіти на основі компетентісного та діяльнісного підходів. Завдяки їх застосуванню відбувається процес становлення особистості, орієнтований на високі професійні досягнення, саморозвиток, а також на професійну діяльність і професійну взаємодію [1].

В освітньому процесі кінцевою метою навчання є сформованість фахівця високої кваліфікації. Бакалавр спеціальності 015.37 Професійна освіта (Аграрне виробництво,